

betűrendes folyóirat- és tárgymutató nagyban emelné az amúgyis értékes munka maradandóságát. Ami a bibliográfia rendszerét illeti, sajnálatos, hogy ilyen nehezen áttekinthető, mert túlságosan komplikált tárgyi csoportosítással dolgozta fel anyagát, holott sokkal világosabbá és könnyebben használhatóvá tehetette volna, ha az egészet két csoportra osztja és ezen belül egy általános részben adja mindazoknak a munkáknak jegyzékét, amelyek egy irány, műfaj, iskola vagy eszme stb. történetével foglalkoznak és egy másik főcsoportban az egyes személyekre, írókra, művészekre stb. vonatkozó irodalmat, természetesen a tőlük fordított művekkel együtt. Sőt mostani rendszerezésénél még a kronológikus csoportosítás is szerencsésebb és áttekinthetőbb lett volna. De mindezen kifogásaink ellenére is VÁRADY Imre munkája *alapvető jelentőségű*, irodalmunk történetében elsőrangú hely illeti meg és méltó arra, hogy elismeréssel emlékezzünk meg róla.

Dr. KOZOCSA SÁNDOR.

A Fővárosi Könyvtár Évkönyve. I—III. 1931—1933. Budapest. 1932—1934. Székesfőváros házinyomdája. 4°. 207 l., 15 mell., 229 l., 2 mell. 220 l., 2 mell.

Szép kiállítású, hatalmas kötetekben kelt életre a Fővárosi Könyvtár Értesítője. Gyönyörű épületéhez méltó köntösben jelentek meg az új sorozatnak, az *Évkönyveknek* kötetei. Három év fejlődésének keresztmetszetét kapjuk ezekben a rendkívül tartalmas könyvekben. Így a hivatalos jelentések mellett az elsőben a Könyvtár történetét írta meg GÁRDONYI Albert és KELÉNYI B. Ottó. Részletes beszámoló van az új épületbe való költözésről s érdekes képekkel és tervrajzokkal illusztrálják a WENCKHEIM-palota belsőépítészeti előnyeit a könyvtári elhelyezés szempontjából. A II. kötetben KELÉNYI B. Ottó dolgozta fel Erhard SCHÖN magyar vonatkozású metszeteit és KOCH Lajos mutatta ki BRAHMS nyomait Magyarországon. A III-ban ismét KELÉNYI állította össze és írta meg a *Budai impresszumok nyomtatványok* (1688—1708) jegyzékét, illetve történetét. E tudományos jellegű tanulmányok mellett, melyek mindegyike a Fővárosi Könyvtár kutatási és érdeklődési körébe tartozik, mindhárom *Évkönyv* közli új szerzeményeiknek évről-évre való gyarapodását és a kurrens folyóiratok jegyzékét DEWEY-féle rendszerezésük alapján. Egy kis statisztika: az 1931. évben 27.379, az 1932. évben 20.503 és az 1933. évben 17.405 kötettel gyarapodott a könyvtár, melyekből 1931-ben

1038 általános művekre, 30.316 a társadalomtudományiakra, 18.874 a szépirodalomra és irodalomtörténetre, 1932-ben 850 az általános művekre, 3469 a társadalomtudományiakra és 11.194 a szépirodalomra és irodalomtörténetre, és végül 1933-ban 698 az általános művekre, 3048 a társadalomtudományiakra és 8687 a szépirodalom és irodalomtudományra esik. Mindezek alapján is megállapíthatjuk, hogy a Fővárosi Könyvtár egyike a legtervszerűbben fejlesztett könyvtárainknak, mely dotációja révén is nemcsak fejlődésre képes, de fokozatosan emelkedő színvonalat is mutat. Nagy örömmel látjuk e modern kultúrintézményünk ilyen gazdag fejlődését és azt az alapos munkát, mellyel a legnemzetibb tudomány eszközét: a könyvet szeretik és megbecsülik.

Dr. K. S.

Az 1932-ik év irodalomtörténeti munkássága. Összeállította Kozocsa Sándor. Budapest, 1933. Pallas ny. 53. (3) l. 8. r.

Az 1933-ik év irodalomtörténeti munkássága. Összeállította u. a. Budapest, 1934. Pallas ny. 60 l. 8. r. Irodalomtörténeti Füzetek 48., 53.

Kozocsa 1927 óta közli az Irodalomtörténeti Közleményekben a magyar irodalomtörténeti szakirodalom bibliográfiáját. Munkássága az adatközlés pontosságával és a teljességet megközelítő bőségével irodalomtörténeti repertoriumaink fejlődésében szükséges és ennél-fogva igen örvendetes gazdagodást jelent. Az 1932-ik és 1933-ik év irodalomtörténeti munkásságának külön kiadásban is megjelent jegyzéke természetszerűleg nagyban megkönnyíti az irodalomtörténeti szakmunkát, emellett azonban módszere révén áttekinthető tájékoztató a tudományos érdeklődés irányáról és serkentő irányjelzővé, programot adható útmutatóvá válhatik irodalomtörténetészeink számára, helyesen szolgálva a bibliografia eszmekeltő célját is.

Feldolgozza az önállóan megjelent műveken és a hazai tudományos folyóiratokon kívül a hírlapok, naptárak, almanachok, iskolai értesítők és a magyar vonatkozású külföldi folyóiratok anyagát. Megtaláljuk azonban a kiválóbb magyar irodalomtörténészek cikkeit abban az esetben is, ha munkájuk tudományos életünkkel kapcsolatban nem lévő külföldi lapban jelent is meg. Így például ELEK Oszkárnak a *Revue des Études Napoléoniennes*ben közölt tanulmányát. Feltűnő hiányt jelent azonban és éppen e repertorium teljessége mellett